

Régi zsidó hagyomány szerint az Egyházban pünkösöd a vigília szentmisével kezdődik. A növekvő viharral a Lélek felkelti a figyelmünket a húsvéti idő végén. Hogyan használtuk fel az elmúlt 50 napot, hogy világosodtunk meg és hogyan váltunk boldoggá? - Készen állunk-e arra, hogy információt adjunk azoknak, akik reményünk felől érdeklődnek? - Készen állunk-e bizonyosságot tenni Isten szeretetéről?

PÜNKÖSD VIGÍLIÁJA

† EVANGÉLIUM Szent János könyvéből

Az élő víz folyama a Szentlélek!

A sátoros ünnep utolsó, nagy napján megállt Jézus, és felkiáltott: “Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék! Aki hisz bennem, annak, amint az írás **Ezek az evangélium igéi.**

mondja, az élő víz folyamai törnek elő szívéből.” Ezt Jézus a Lélekről mondta, akit később elnyertek a benne hívők. Ekkor ugyanis még nem jött el a Lélek, mert Jézus még nem dicsőült meg.

Élővíz - Szentlélek - Erő az élethez

Az elmúlt napokban a liturgikus szövegekben hallhattunk a fiatal Egyházzól, Jézus tanítványairól, akik *“mindnyájan állhatatosan, egy szívvel-lélekkel kitartottak az imádkozásban az asszonyokkal, valamint Máriával, Jézus anyjával és rokonaival együtt.”*¹ A királyi befejezés húsvét utáni 50. napon, pünkösdkor, ma este - pünkösöd előestélyén - kezdődik el. Szép, ahogyan a Szentlélek ajándékának bensődleges kapcsolatát az Úr feltámadásával és mennybemenetelével világosan hangsúlyozzuk. Ily módon éljük meg pünkösdkor a szoros kapcsolatot a húsvéti eseményekkel.

Az előesti szentmise, amelyet most ünneplünk meg, az első pünkösdi szentmise. Több ószövetségi olvasmányok közül választhatunk az ünneplés céljából. A mai könyörgésben egyértelműen kifejeztük a kapcsolatot húsvét és pünkösöd között, amikor imádkozunk: *“Áraszd ki a Szentlélek ajándékait az egész világra, és töltsd be*

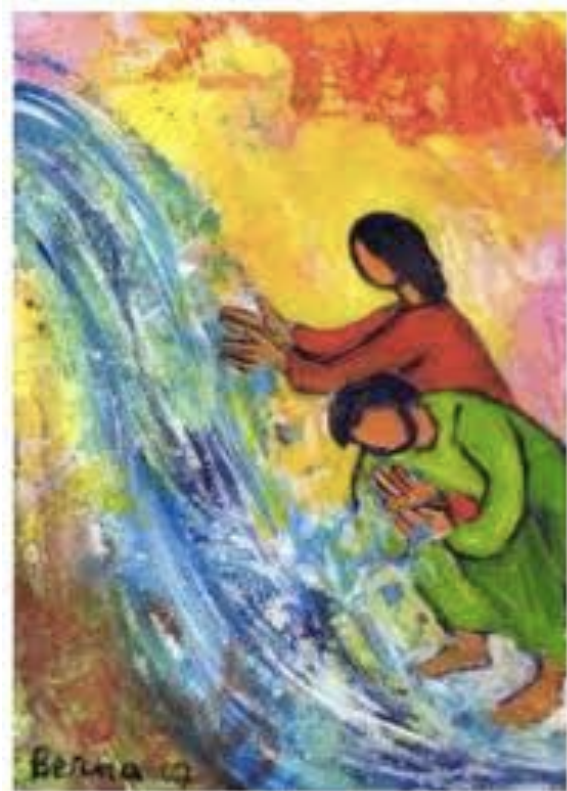
¹ ApCsel 1,14

híveid szívét isteni kegyelmeddel, amellyel egykor elindítottad az evangélium hirdetését.” És az ünnepi, pünkösdi prefációban imádkozzuk, énekeljük: “Te Húsvét szent titkát azzal tetted teljessé, hogy ezen a napon elküldted a Szentlelket azoknak, akiket az egyszülött Fiaddal való közösség Révén gyermekeiddé fogadtál. A Szentlélek Pünkösdkor, az Egyház születése napján minden népre kiárasztotta az istenismeret fényét A húsvéti öröm ezért kiárad az egész földre, és a nagyvilág örvendezve ujjong”.

Az élő víz folyamai

A mai evangéliumban megértjük a sátoros ünnep lényegi hátterét. Ez egy betakarítási ünnep, Izrael egyik legfontosabb őszi fesztiválja. Ez az ünnep összekapcsolódott egy Jeruzsálembe való zarándoklattal. Egy egész hétig tartott.

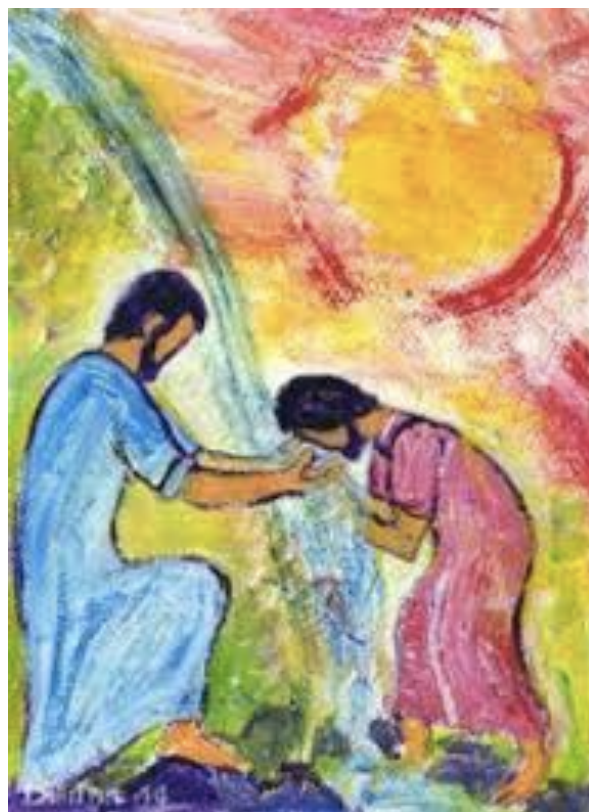

Számos zsidó hívő még ma is levél-sátrakat épít. Arra emlékeznek, hogy a pusztai vándorlás alatt nem kőépületekben hanem egyszerű sátrakban éltek. A kunyhót ágakkal kell lefedni, hogy egyrészt továbbra is láthassák az égen az egyik vagy a másik csillagot, de olyan sűrűnek kell lenni, hogy az éjjel lehulló harmat senkit se zavarjon. Az ünnep sajátossága az volt, hogy a papok minden nap vizet hoztak a Siloé-tavából, ünnepélyesen a templomba vitték, és italáldozat formájában ráöntötték az aznapi tűz áldozatra. Hiszen az őszi ünnep után az eső várható volt. Az egész országnak - mint

ma is, úgy a bibliai időkben is -sürgetően szüksége volt a téli esőkre. Tehát amikor vizet öntöttek az égőáldozat oltárára, Isten közbenjárását kérte, hogy növelje és biztosítsa a termékenységet a bőséges esőn keresztül.

Tehát a *“sátoros ünnep utolsó, nagy napján”*, az a hetedik nap. Ezen a napon a víz felhozatala különösen ünnepélyes volt. Hajnalban egy körmenet indult el a Templomból Siloé alsó tavához. Ezt az utat újra végig lehet követni a néhány évvel ezelőtti ásatásoknak köszönhetően. Hiszen a város szintje az elmúlt századok során megemelkedett, ezért az út a jelenlegi házak és utcák alatt fut végig. Dávid óvárosának nyugati oldalán - mélyen a Kidron-völgyében - a Siloé-tóból egy pap töltött meg egy arany kannát vízzel, alig több mint másfél literrel. Ezzel a vízzel a pap és a körmenet minden résztvevője felvonult a templomba. Ahogy a körmenet a templom déli oldalához közeledett, más papok háromszor is megfújták a trombitákat -rövid, hosszú majd ismét rövid jelet adtak.

Ezt volt a kezdő jel az ünnepi öröm éljenzésének és kiabálásának, mert vizeskannával eljutottak az égő áldozati oltárhoz. A sátoros ünnep hetedik napján a körmenet hétszer megkerülte az oltárt. Ezután a vizet az italáldozattal együtt felajánlották. A hivatalban lévő főpapnak a víz kiöntésekor a lehető legmagasabbra kellett tartania a kezét. Mindenkinek látnia kellett, hogy ez a rituális szertartás helyesen ment végbe.

Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám!

Ennek az ünnepélyes cselekménynek a háttérében meg kell érteni a kinyilatkoztatás igéjét, amely nagy jelentőségű. Jézus belép a templomtérbe és felkiált, *“A kinyilatkoztató hangjával, amelyet messziről meg kell hallani, és sohasem halványul el”* - ahogyan a würzburgi bibliakutató, Rudolf Schnackenburg mondja:

“Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék! Aki hisz bennem, annak, amint az írás mondja, az élő víz folyamai törnek elő szívéből.”

Jézus kiáltása mindenkinek szóló meghívás, hogy menjen hozzá, és igyon az élet valódi vizéből, amely örökre elfojtja az élet szomjúságát. Az élő víz folyamai a Lélek, a segítő és a támogató képévé válik. Az élő víz folyamai a Lélekre mutatnak - a Lélek kiáradásának képévé válik. Ahhoz azonban, hogy a Lélek kiáramolhasson, szükséges Jézus “dicsősége”, azaz halála és feltámadása. Húsvét pünkösöd előfeltétele. Aki Jézusnak lélegzetet ad a halálban, elfogadja azokat, akik hisznek benne, az a Lélek. Mit jelent ez: megkaptuk a Szentlelket? Az egyik bérálás kurzuson a közelmúltban az egyik kedves ismerősömnél az egyik bérálkozó megkérdezte: *“Amikor felvettek a bérálás szentségét, akkor észrevett valamit?”* ... *Néhány pillanatnyi gondolkodás után meglett a válasz. “Hogy őszinte legyek, nem vettem észre semmit konkrétan a bérálás liturgiájában. Amikor azonban valamivel később édesapám beteg lett és 57 éves korában rákban elhunyt, biztos*

*voltam benne, hogy lesz utóélete. - Mondta a bérálkurzust tartó lelkipásztor . - Egy élet fájdalom és kemoterápia nélkül. Biztos vagyok abban, hogy ez a feltámadásba vetett hit és a Szentlélek működésének volt köszönhető. Sokkal nyilvánvalóbb lett volna megkérdőjelezni a hitet. Miért vette el tőlem az édesapámat az állítólag jó Isten? A bérálás megerősített, de nem a rosszban, hanem a hitemben.” **Élővíz - Szentlélek - erő az élethez.***